

NEW! RECEIVE DISPATCH

[Later dispatches](#) - [Previous dispatches](#)

Latest Dispatch

The Russian word normal

29 Nov, 04 - 14:54

GPS-pos: N66°18' | E151°46' | Alt: 24 M

-45,4°F, it is cold into the bones today. We're at an abandoned logcabin at N 66°18'52,0 and E 151°46'34,7 after 3 freezing nights in the tent. We've got the rusty stove going slowly. It is just below zero after 3 hours hard work on getting the fire working.

Even though we've had -45,4°F the last three days, we're freezing pretty much all the time and it is no doubt very cold, I think we finally are getting used to how to handle this extreme cold. We needed to, since it will only get colder from now on and we've done only 35% of the distance to Srednekolymsk.

I promised myself before leaving Zyryanka, no matter how much the cold would dominated our lives or would damaged us, the dispatches would have to be more than words of suffering. Even though there's very little positive aspects with freezing in itself, there's plenty of positive things out here in this freezing cold. I am thinking about the extremely hardy, but enormously kind and generous, people living out here along the Kolyma. Let me tell you about three of them.

Vassilj the yakut and Johan

Ivan Fralov is a living legend in this neighborhood. This is due to the fact the he in the late spring 1979 skied from Zyryanka to Cherskii. It was, and still is, considered heroic. Today he's in his early sixties and he's still a small packet of power. And when he during his yearly holiday in Moscow heard about us, he cut his holiday short and returned to Zyryanka to be able to help and give us good advice. He turned up at our flat the same day we left and wanted to show us the best way out of Zyryanka and to a place we're we could spend the night indoors. He set of running, in -31°F, making a track for us to follow, for 20 km;s! On and off he stopped, waited for us, gave us cookies and sweets and than sat off running again. Once he reached the old hermit Alexej he turned around in the darkness of dusk and ran back to Zyryanka! Almost a marathon in -31°F.

"Are you really going to make it?" I asked him.

"Normal", he laughed and set off.

The old man Alexej had lived by himself for 20 years. He had a rough, but big and majestic beard, and like everyone else we've visited north of Zyryanka, his logcabin was pedantically clean and tidy. Alexej offered us hare stew, lot's of sweet tea and had lots of intelligent questions that we were unable to answer. We slept on a couch near the fire, which Alexej kept alive all night. He had a severe tooth-ache, but didn't complain.

"Normal", he said.

Vassilj, the yakut, offered us, a couple of days later, frozen raw fish liver when we arrived frozen to the bone, straganina (cold raw fish), hare stew and downed a liter of vodka whilst watching us eating. The liquor made us unable to sleep since it gave Vassilj lots of energy to entertain us throughout the night with playing the harmonica, discussing cold war politics, crying at length over his dead mother, loathing our choice of equipment or showing us the compulsory family album. The following morning he cooked us fresh pelmeni (Russian variety of ravioli) and gave us a pair of beautiful wolfskinn gloves and a furhat from fox when we left as a parting present.

"Normal", was his answer when we thanked him profoundly for his kindness and generosity.

Det ryska ordet normal.

-43°C och det är så kallt att det känns ända in på ryggraden. Vi har tagit oss in i en övergiven skogskoja vid N 66°18'52,0 och Ö 151°46'34,7 efter tre iskalla nätter i tältet. Kaminen är rostig och trög och vi har knappt kommit över nollan i temperatur efter tre timmars arbete.

Även om vi i stort sett fryser dygnet runt, eftersom vi har haft 43 minusgrader 3 dagar i rad nu, så känns det som vi börjar få grepp om hur vi skall hantera denna extrema kyla. Och det behövde vi få, eftersom det bara blir kallare och kallare hela tiden. Dessutom går det just nu fruktansvärt sakta, för mycket snö och isbarriärer, och vi har bara gjort 35% av totaldistansen till Srednekolymsk.

Jag lovade mig själv innan avfärd från Zyryanka, att oavsett om vi var illa därav av kyla, så skulle rapporterna också innehålla någonting annat än detta lidande. För det finns väldigt lite positivt med att bara frysa. Att hitta någonting positivt i iskylan är däremot lätt. De få oerhört tuffa, men nästan osannolikt vänliga människorna längs Kolyma. Låt mig kort berätta om tre vi mött.

Ivan Fralov är en legend i trakten och det beroende på att han våren år 1979 skidade från Zyryanka till Cherskii. Det ansågs, och anses fortfarande, vara en bragd. Idag, drygt 60 år gammal, är han fortfarande ett litet kraftpaket och när han under sin årliga semester i Moskva, hörde talas om oss, avbröt han semestern och återvände till Zyryanka för att ge oss hjälp och ovärderliga tips. Så dagen vi skulle åka dök han upp i lägenheten och ville visa oss den bästa vägen ut ur Zyryanka fram till första stället vi kunde sova inomhus. I -35 graders kyla sprang han före oss och spårade. I två mil! Av och till stannade han till, väntade in oss och försedde oss med kex och godis. Väl framme hos gubben Alexej vände han i det tilltagande nattmörkret och sprang de två milen tillbaka till Zyryanka! Nästan ett helt maraton i 35 minusgrader. "Hur skall du orka?" frågade jag honom och han svarade som alla andra gör här ute: "Normal!"

Gubben Alexej hade bott ensam här ute i 20 år och hade ett stort ovårdad skägg, men i likhet med alla andra vi träffat på norr om Zyryanka, så var det pedantiskt rent och vårdat inomhus. Alexej bjöd på nykokt hargryta, massor av sött ryskt te och hade mängder av intelligenta frågor vi inte kunde svara på till följd av bristande ryska. Vi sov på en bädd nära elden, som Alexej höll igång hela natten. Han hade rejäl tandvärk, men klagade inte. "Normal", påstod han.

När vi anlände frusna in till ryggmärgen till jakuten Vassilj, två dagar senare, bjöd han in oss på fryst rå fisklever, straganina (fryst rå fisk), hargryta och drog samtidigt i sig en hel liter vodka. Vilket höll oss vakna hela natten, när han ömsom spelade dragspel, diskuterade kalla krigets politik, grät över sin döda mamma, avfärdade vår utrustning som skrämmande usel eller visade oss det obligatoriska familjealbumet. På morgonen bjöd han på pelmeni (rysk ravioli) och gav oss ett par vargskinnshandskar och en rävskinnsmössa som avskedspresent när vi åkte. "Normal", svarade han när vi tackade honom för hans fantastiska gästfrihet.

Expedition Tracking Center

[CLICK MAP TO ZOOM]

Previous Dispatches

A terrible day 25 Nov, 04 - 21:43

We've pitch a freezing cold camp at N 66°11'00.5 and E 151°21'32.4, it is -34,6°F and a 4-5 meter per second strong southerly wind. 16 km;s today, 15 yesterday.

It's been a terrible day. 6 f

I've never been this cold before! 24 Nov, 04 - 06:42

Written by Johan Ivarsson

Sunny today, a light but cold wind from south, -40°F.

I've never in my whole life experienced such a cold! It's a struggle twenty-four hours a day just try!

Almost unbearably cold 21 Nov, 04 - 19:47

-41°F, it is truly cold, the tent is not much of a help I'm afraid, and we're camping at N 66°06'23.7 E 151°00'57.2. There's no wind, no clouds, 6 hours of daylight. 19 km;s today, 22 yesterday and 1

SEARCH

 Powered by CONTACT 3 expedition software